

Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham. Gaar den nye Realitetsdom ud paa Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetægtsarrest eller uforskyldt Udtaaelse af Straf, med mindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger. Finder Højesteret derimod, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke ere til Stede, ophæver Højesteret Dommen. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret, og Paatalemyndigheden har da uden Ophold, hvis den ikke frafalder Tiltalte, at foranstalte Sagen paany indbragt for Landsretten. Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Straffesager, som ere paadømte ved *Underret*, kunne af Amtmanden (i København Politidirektøren) eller Tiltalte paaankes til Landsretten. I Politisager kan Dommen ordentligvis dog kun paaankes af det Offentlige, naar andre Følger end Bøde eller Konfiskation kunne idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis paa Andragende (der maa fremsættes inden fjorten Dage) tilstede Anke, naar det findes, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have én almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at Afgørelser om Vedtagelse af Bøder og om Tildeelse af Advarsel paaankes af det Offentlige. — Ved Paaanke af de heromhandlede Domme blive de om Paaanke af Landsretsdomme i Sager, hvori Nævninger ikke have medvirket, givne Bestemmelser i det Hele at anvende — med de nødvendige Lempelser.

Naar der er gaaet Landsretsdom i en fra Underretten appelleret Sag, bliver der som Regel ikke Spørgsmaal om yderligere Appel; dog kan undtagelsesvis Justitsministeren, naar særlig Grund hertil foreligger, tillade Indbringelse for Højesteret. Landsrettens Dom i en Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf kan dog altid indankes for Højesteret. — Med Hensyn til Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten, gælder det samme, som gælder for Domme, afsagte af Landsretten som Appellinstans.

2. Med Hensyn til „*Kære*“ kan i det Hele henvises til, hvad der ovenfor er bemærket om *Kære* i borgerlige Sager.